

KIRÁLY FARKAS

Az önkéntes imája, A. D. MMXXV

Adj, Uram, erőt,
hogy jó legyek abban, amit csinálok.
Találjam meg az ellenséget minél távolabbról.
Azonosítsam különféle eszközeit.
És a megfelelő halálosztót küldjem rá.

Adj, Uram, erőt,
hogy elpusztítsuk őket,
és minden maradékukat és örököseiket,
most és mindörökké,
de leginkább most.

Halljuk, ahogyan imádkoznak,
hogy „Adj, uram, erőt”
– cseppet sem különböznek tőlünk,
miért is lennének rosszabbak nálunk.
Vagy jobbak nálunk. Miért is?

Adj, Uram, erőt,
ha már esélyt nem adtál.
De legalábbis nem ösztökéltél:
menj, hívem, és hirdesd a békét
ott, ahol békére vágynak.

Itt mindenki a halálra vágjik.
Aki pedig nem, annak is muszáj.
Hej, Uram, elhagytál te minket.
Csak tudnám, mi örököd leled
embernek embertől jövő halálában.

Adj, Uram, erőt,
hogy higgyek.
Hogy értelme van
a sikló- meg a kazettás bombáknak.
Évezredek óta zengjük dicsőséged.
És ennyit nem tudsz feloldani?

Adj, Uram, feloldozást önmagadnak.
Ha tudsz. Én nem tudnék.
Kétkedem mindenhatóságodban,
midőn szállnak körülöttem az ólmok
és egyéb fémek.

Máig jó voltam abban, amit csinálók.
Köszönöm, Uram, az erőt.
De előre látom, hogy
holnap este már nem tudlak dicsérni.
Ahogy sokan mások sem.

Holnap meghalok. Megölnek.
Add, Uram, hogy dokumentáltan essek el.
Így az asszony majd kap némi pénzt,
amiből vehet háromnapi ételmet
meg egy jobb használt autót,
és elmehet a gyerekekkel valahova messze,
messzire e nyomorúságtól.

Ahova Te vezeted, Uram.